

Paaszondag

De grafsteen als preekstoel

Bijbellezing: Matteüs 28:1-10

Het is de eerste dag van de week. Een nieuwe dag breekt aan. Door de verlaten straten van Jeruzalem lopen een paar vrouwen in de richting van de graftuin. Het is nog vroeg, heel erg vroeg. De grote Sabbat is voorbij. Het Pascha is in veel huizen gevierd. Het feest dat herinnert aan de verlossing uit het slavenhuis van Egypte is in de Joodse gezinnen opnieuw herdacht: *'Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?'* hebben de kinderen – traditiegetrouw – gevraagd.

Deze nacht is inderdaad een andere nacht dan alle andere nachten. In déze nacht heeft de HEER gewaakt over zijn volk. Het is de nacht waarin het op de Schedelplaats en in de graftuin stil is geworden. Het is de nacht waar in de hemel gewaakt en gewerkt wordt. Na deze nacht van voorbereiding is nu de Paasmorgen aangebroken. De morgen waarop God opnieuw begint.

Terwijl de mensen alles afgesloten en verzegeld hebben maakt God een nieuw begin. De eerste dag van de nieuwe week breekt aan.

Zo snel ze kunnen lopen de vrouwen naar het graf van Jezus. Ze hebben geurige olie bij zich. Daarmee willen ze het dode lichaam van hun geliefde Meester verzorgen. Het zijn twee vrouwen (Marcus heeft het over drie vrouwen!), die rabbi Jezus goed gekend hebben. Ze hebben van Hem gehouden. Ze hebben Hem op een heel bijzondere manier mogen dienen. Ze zijn Hem gevolgd tot bij het kruis van Golgota. Ze zijn erbij als hún Jezus in het graf van Josef uit Arimatea wordt begraven. Het zijn Maria uit Magdala en Maria, de moeder van Jakobus en Jozef.

Ongetwijfeld zullen de twee vrouwen op deze vroege ochtend vervuld zijn geweest van hun eigen gedachten en problemen. Ze maken zich het meest zorgen over de vraag wie hun de steen zal weggrollen van het graf. Bovendien ... Romeinse soldaten bewaken de steen voor het graf. Er zal gevochten moeten worden voordat het graf geopend kan worden.

Maar de vrouwen hebben niet op God gerekend. Want wanneer ze bij het graf van Jezus komen ontdekken zij dat Pasen al in de

hemel is begonnen! De vrouwen ontdekken dat Gód Zelf de deur van het graf voor hen heeft geopend. Hij heeft een engel naar de aarde gezonden. *"Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, liep naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten."*

Op Paasmorgen grijpt God vanuit de hemel in. En Hoe? Er is sprake van een aardbeving. Een bovennatuurlijk ingrijpen. God komt op aarde. Hij komt zijn Zoon opwekken uit de slaap van de dood. Je zult het maar mogen meemaken.

Een engel, een boodschapper van God. Die er uit ziet als een bliksem. Met kleren, oogverblindend wit. Hij nadert het graf. Rolt met bovennatuurlijke kracht de steen van het rotsgraf en maakt die steen – die de Heer Jezus in het graf moest houden – tot een preekstoel!

De soldaten, die een dode Jezus moeten bewaken, die er voor moeten zorgen dat niemand het graf in of uit kan, ze worden door angst bevangen. Ze beven zoals de aarde beeft. Ze vallen als dood neer.

Gezeten op de grafsteen richt de engel zich tot de vrouwen: *"Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde zoeken. Hij is hier niet. Hij is immers opgestaan, zoals Hij gezegd heeft."* De engel op de stenen preekstoel verkondigt de Paasboodschap: *"Hij is niet niet. Hij is opgestaan!"*

God heeft het offer van zijn Zoon aanvaard. Jezus droeg de straf op de zonde: de dood! Maar Gods Zoon is niet in de dood gebleven. Hij heeft de dood in de ogen gekeken en Hij heeft de dood overwonnen. Voor ons!

Dat betekent dat na Pasen de dood niet meer het einde is. Niet de dood heeft het laatste woord, maar het leven. Er is uitzicht en er is hoop. Met dit leven houdt het niet op. Er is door Jezus echt leven in zijn koninkrijk. Eeuwig leven!

Hij wás hier wel, in het graf, in de dood, maar Hij is hier niet meer!

Een engel als een boodschapper van goed nieuws. Een grafsteen als een preekstoel. Een struikelsteen in de weg naar Pasen.

Gods ingrijpen op Paasmorgen is ons geloof driedubbel waard!